

[Finansministeren.]

ved at bestaa, for saa vidt den nugældende Regel maatte kunne stille de paagældende gunstigere end den nye Regel. Princippet i det hele er altsaa, at ingen skal svare mere end tidligere, og at der kun er Tale om at lette. Derfor har denne Regel maattet sættes ind. For øvrigt skal jeg bemærke, at selv med de gældende Lempelser for Formuer under 100 000 Kr. med en Indtægt under 4 500 Kr., selv med de gældende meget milde Bestemmelser her, vil det nye Princip i de aller allerfleste Tilfælde kunne føre til en yderligere Nedsættelse af Formueskatten.

Endvidere foreslaas det i § 11, at de, hvis Formue ikke overstiger 10 000 Kr., samt de i Henhold til § 8 for Indkomstskat fritagne, hvis Formue ikke er over 15 000 Kr., bliver fri for Formueskat. Tidligere har man ikke haft nogen almindelig Fritagelse for de mindste Formuer, og Fritagelsen for dem, der ingen Indkomstskat svarer til Staten, er ikke gaet højere op end til 10 000 Kr. Her foreslaas det altsaa, at den skal gaa op til 15 000 Kr. Medens den almindelige Formueskatnedsættelse ansaaes til i et normalt Aar at betyde en Nedgang i Formueskatten paa ca. 10 Mill. Kr., betyder denne særlige Bestemmelse om de smaa Formuer godt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Det næste Punkt, Lovforslaget har sat ind paa, er paa Selskabsskattens Omraade. Her er Tale om en Dobbeltbeskatning og en Dobbeltbeskatning, som virker ganske særdeles tyngende paa Erhvervslivet. Mit oprindelige Forslag gik ud paa, at en Lettelse af Selskabsskatten kunde hidføres paa den Maade, at Reserverne, de Beløb, der af den aarlige Fortjeneste henlægges til Reservefonds, skulde sammenregnes med Aktiekapitalen ved Beregningen af Selskabsskatten. Det samme Princip anbefaledes enstemmigt af Erhvervenes Fællesudvalg. Jeg finder ogsaa, at det er et rationelt Princip. Reserverne hører jo med til et Aktieselskabs arbejdende Kapital, og der er i og for sig ikke nogen Grund til at stille de Selskaber, der allerede har henlagt betydelige Reserver, anderledes end andre. Men man har i Folketinget været af den Mening, at det var rigtigere at gøre Nedsættelserne større for Fremtiden, samtidig med at man lod de allerede skete Henlæggelser ude af

Betragtning. Det er dette, som har været bestemmende for Forslaget, som det nu foreligger. Det foreslaas altsaa, at de fremtidige Reserver, det vil sige de Reserver, der er henlagt i det Driftsaar, som ligger til Grund for Selskabernes Skatteopgivelse for Skatteaaret 1928—29 og senere Aar, sammenregnes med Aktiekapitalen ved Skattens Beregning, men altsaa ikke de tidligere henlagte Reserver. Derved bliver jo Virkningen straks betydeligt mindre, men efterhaanden som Aarene gaar, vil jo disse Reserver stige og stige, og man vil til sidst naa til et lignende Resultat som det, jeg oprindeligt havde tænkt mig. I det første Aar vil imidlertid Virkningen af denne Bestemmelse ikke blive finansielt meget betydelig, kun en Lettelse paa ca. 100 000 Kr. Naar Selskaberne da straks skulde lettes noget væsentligt for deres Skattebyrde, maatte der foreslaas betydelige Nedsættelser paa anden Maade. Jeg har derfor foreslaaet, at af de Beløb, der er henlagt til Reservefonden af Selskabets Fortjeneste i det forløbne Driftsaar, nedsættes Skatten, ikke som efter den gældende Lov med en Fjerdedel, men med Halvdelen. Dette betyder ud over den nugældende Lovs Virkning en Nedsættelse af Selskabsskattens Udbytte med ca. 1 300 000 Kr. Endvidere, at ved Beregningen af Indkomstens procentvise Forhold til Summen af Aktiekapital og Reservefond bortses der for Indkomstens Vedkommende fra Halvdelen af det Beløb, som henlægges til Selskabets Reservefond. Denne Bestemmelse regnes at være ensbetydende med en Lettelse paa ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er jo klart, at herved bliver Lettelsen større for de nyere Selskaber, og den vil allerede i det første Finansaar gøre sig gældende med ikke ringe Vægt.

Naar jeg sluttelig skulde sige, hvad den finansielle Betydning af hele Lovforslaget vil være, kan jeg udtrykke det saaledes, at Lettelserne i Formueskatten bliver i et Normalaar 10 Mill. Kr. plus godt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men paa Grund af det Forhold, at Skatteaaret 1928—29 jo ikke falder sammen med Finansaaret, idet en Del af den Skat, der gaar ind i Finansaaret, er baseret paa den ældre Ordning, vil Tallet i Skatteaaret 1928—29 for Formueskattens Vedkommende kun blive ca. 7 375 000 Kr. Lægges saa hertil Indtægtsformindskelsen ved Nedsættelsen af Selskabsskatten, som